

CHESSIE

3-4/95

CHESAPEAKEKERHO- CHESAPEAKEKLUBBEN RY

TOIMIHENKILÖT-FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Matti Heino

Onkikatu 11 as 5, 50190 Mikkeli Puh: 955-360 980

Varapuheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A 8, 00630 Helsinki Puh: 90-746 225

Sihteeri

Sanna-Kaisa Karjalainen

Lindalintie 6 A 2, 02400 Kirkkonummi, puh. 90-2962697

Muut jäsenet

Liisa Ruutsalo-Vahtio

Mechelininkatu 16 A, 00100 Helsinki, Puh. 90-446 771

Hannu Kuusela

Artturi Kannistontie 9 A 1, 00320 Helsinki, puh.90-5882407

Rahastonhoitaja

Pertti Karjalainen

Lindalintie 6 A 2, 02400 Kirkkonummi, puh. 90-2962697

POSISIIRTOTILI N:O 800013-424547

CHESSIE-LEHTI

Päätoimittaja

Anita Soinjoki

toimittajat

Irma Koponen

Hannu Kuusela

ILMOITUSHINNAT

1/1 sivu mk 50,-

1/2 sivu mk 30,-

1/4 sivu mk 20,-

KANSIKUVA: Anita Soinjoki

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Ensimmäiseksi pyydän anteeksi jäsenlehden viivästymistä. Syy on osin minun ja vaikeuteni löytää riittävän viisasta kirjoitettavaa tälle palstalle. Edeltäjilleni se ei näyttänyt olevan ongelma. Joka tapauksessa kiitän luottamuksestanne ja siitä että minulla on mahdollisuus kirjoittaa tämän otsikon alla.

Treffit pidettiin heinäkuun lopulla. Kaikki läsnäolleet yhtynevät mielipiteeseni, että tapahtuma onnistui erinomaisesti. Kiitos tästä kuuluu järjestäneelle toimikunnalle sekä Anitalle ja Sirkkikselle erityisesti. Anita on itseään säästämättä jo vuosia kantanut päävastuun treffeistä ja siitä, että meillä muilla olisi mahdollisimman mukavaa ja antoisaa kesätapaamisessamme. Sirkkan makuermoja kutkuttavat keinot ovat jo sinällään hyvä syy osallistua treffeille.

Koiria ohjaajineen oli mukana kiittävästi. Vieläkin runsaampaa osaanottoa olisin toivonut, koska olimme saaneet itse Joyce Mundayn vieraaksemme. Hänellä oli taas niin paljon annettavaa, ja miten viehättävällä tavalla hän sen tekikään. Thank you Joyce, it was a pleasure to have you with us. I just hope to see you next summer, too.

Anita kiittää myös pitkästä työrupeamasta, jonka hän kerhon puheenjohtajana ja ns. jokapaikan höylänä on tehnyt. Tämä ei suinkaan merkitse "eläkkeelle" siirtymistä. Anita tulee huomaamaan, ettei mikään suju edelleenkään ilman häntä.

Ensi vuoden treffit pidetään kerhon 15-vuotisjuhlan merkeissä. Toivoisinkin, että paikalla on tuolloin ennätysmäärä koiria perheineen. Tarvitsemme myös innokkaita ja aktiivisia jäseniä treffien ideointiin sekä varojen ja palkintojen hankintaan. Koulutukseen tarvitsemme erilaista riistaa ja vapaa-ajan ohjelmakin olisi tervetullutta. Perusajatus on, että treffitapahtuman järjestäminen hoidetaan joukolla yhteisvastuullisesti, eikä jätetä urakkaa muutaman tunnollisen jäsenen harteille. **Kaikki mukaan!** Mieti missä juuri sinä olet hyvä ja tuo rohkeasti ajatuksesi esiin. Jokainen mielipide tai idea on arvokas. Kaikkinainen apu ja ideat otetaan kiitollisena vastaan.

Joulu on pian edessä ja maa täällä Mikkelin seudullakin runsaan lumipeitteen alla. Palaan kuitenkin syksyyn ja hirven metsästyksen. Kerron ikävästä ja mieltäni suuresti vaivanneesta kokemuksesta asean takana. Toivon sen muistuttavan teitä siitä vastuusta, joka asean käyttäjällä on. Älkää kuitenkaan säikähtäkö, ajomiestä en sentään ampunut.

Seisoin odotellen passissa, kun eteeni juoksi iso naarashirvi. Seurasin hirveä kiväärilläni ja odottelin kuuluisiko vasaa perästä. Metsästyslaki kieltää ampumasta emää, jota vasa seuraa. Mitään ei kuulunut, joten ammuin - ja täysin typeryneenä katsoin kuinka hirvi jatkoi matkaansa samalla vauhdilla, aivan kuin ei mitään olisi tapahtunut. Ettäkö en osunut? Ajatukset seisahuivat ja olo oli hämmästyttävän tyhjä. Pahin oli tulossa, sillä perästä seurasi kuitenkin vasa. Ajomiehet tiesivät kertoa myöhemmin, että vasa oli kaatunut jyrkässä rinteessä ja pudonnut alas sillä seurauksella, että se jäi emästä reilusti jälkeen, eikä ollut havaittavissani kun ammuin.

Metsästys luonnollisesti keskeytettiin ja kartoitettiin tilanne. Haavakosta on ilmoitettava myös poliisille. Hirvestä oli jäänyt karvatuppoja ja verijälkiä osumapaikalle. Merkkasin niiden sijainnin ja oman ampumapaikkani sekä tein muutkin "temput", jotka asiaan kuuluu.

Jäljitimme koiran kassa haavakkoa reilut kuusi kilometriä, kunnes verijäljet hupenivat eikä koirakaan ollut enää varma suunnasta. Emme tavoittaneet emää, jonka nähtiin myöhemmin jatkavan matkaa tasaisella vauhdilla vasansa kanssa. Hirvet näyttivät voivan hyvin. Haava oli ilmeisesti sen verran lievä lihashaava, että emä toipuisi siitä.

Tapahtuma pisti ajattelemaan, miten yllättäviin tapauksiin metsästäessä tulee olla varautunut. Tällä kertaa oli onni matkassa. Emä kuolee todennäköisesti vanhuuteen. Toisinkin olisi voinut käydä; paha haavakko, yksinäinen vasa jne. Olen ollut poliisikuulustelussa, ja tapaus on syyteharkinnassa. Asia ei siis vielä ole loppuunkäsittely.

Vaan asiasta toiseen. Koska olet viimeksi tarkastellut koiraasi oikein kunnolla, korvat, hampaat, iho jne.? Minulta se oli päässyt unohtumaan kunnes koirani vieno henkäys pudotti kärpäsetkin lennosta. Saaralle oli kehittynyt paha ientulehdus. Saara tykkää pallotella kivillä ja se näkyy; reikiä, kulumisia ja pari lohjennutta hammasta. Kivet taitavat olla muillekin rotukavereille mieleisiä, joten tarkkavaisuutta vaaditaan meiltä, jotka tiedämme "paremmin" niiden vahingollisuuden purukalustolle.

Terveysten tarkkailuun tulisi muutenkin kiinnittää enemmän huomiota. Saamme lukea lehdistä, kuinka koiria kiusataan jos jonkin näköisillä "uusilla" taudeilla kennelystä lähtien. Tosiasia on, että lauhat talvet ja rajojen avautuminen ovat lisänneet sairauksien todennäköisyyttä. Nopea taudin toteaminen parantaa ennustetta huomattavasti. Sinä olet avainasemassa.

Lopuksi vielä muistutus siitä että chessie on aktiivinen, toimintaa kaipaava koira. Viepä siis koirasi toimimaan harjoituskentälle, kokeisiin ja näyttelyihin. Saat siitä itsekkin virkeyttä.

Toiminnan täyteistä talvenalkua!

Matti Heino

Positiivisia
Ajatuksia
ja
Koiramaisen
Hauskaa
Joulua

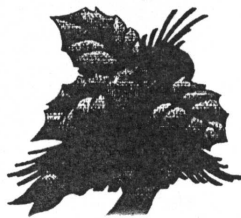
f. Matti, Saara
Jooseppi, Anna,
Iiro Viinanen
ja Eve

RAUHALLISTA JOULUA JA ONNELLISTA UUTTAVUOTTA

AKU JA SANTALAT

VARAPUHEENJOHTAJAN PALSTA

Kesällä treffien yhteydessä pidetyssä vuosikokouksessa chesapeakekerhon jäsenet tekivät historiallisen, tasa-arvolakiin perustuvan päätöksen: kerholla on nyt MIES puheenjohtajana. Mitähän siitäkin mahtaa seurata...? Leikki sikseen, Matti Heino tulee olemaan mies paikallaan, siitä olen varma. Päätöksen yksimielisyydestä ja sitä seuranneista aplodeista päätellen kaikki paikalla olleet ovat vahvasti uuden puheenjohtajan takana.

Ne jäsenet, joilla ei ole ollut mahdollisuutta osallistua kerhon yhteisiin tilaisuuksiin eivät ehkä tunne Mattia, joten pieni esittely lienee paikallaan. Eeva Aurelius, joka itse on ollut chessiekuvioiden mukana jo miltei alusta asti, toi avosiippansa treffeille ensimmäisen kerran -87. Silloin perheessä oli yksi chessienattu, Reetta. Vuonna -88 syksyllä joukkoon liittyi toinen narttu, Saara. Kevättalvella -89 perhe kasvoi poikavauvalla, Joosepilla ja pari vuotta myöhemmin pienellä tytöllä, Annalla. Koko perhe on innokkaasti osallistunut kerhon toimintaan.

Matti joka harrastaa metsästystä, toivoi Saarasta itselleen metsästyskumppania, mutta oli myös kiinnostunut kokeista ja näyttelyistä. Saara ei todella vauhdikkaana koirana varmasti ole ollut helpoimpia koulutettavia, mutta Matti on onnistunut siinä erinomaisesti. Sen on huomannut jokainen, joka on nähnyt parin työskentelevän yhdessä.

Siitä lähtien kun tutustuin Mattiin, olen tullut tuntemaan hänet asioista selvää ottavana, uudet asiat nopeasti omaksuvana, rehellisenä, rauhallisena ja kohtuullisen jääräpäisenä ihmisenä. Toisin sanoen hän on erittäin sopiva henkilö luotsaamaan kerhoamme eteenpäin. Tulevaisuudessa tulee tapahtumaan muutoksia kennelmaailmassa; esimerkiksi Suomen Noutajakoiraajärjestössä suunnitellaan organisatiomuutosta. Emme vielä tiedä tarkalleen miten tämä kaikki tulee vaikuttamaan Chesapeakekerhon toimintaan, joten siihen palataan sitten kun asia on ajankohtainen. Yksi asia on kuitenkin aivan varma ja se on, että uusi puheenjohtaja tarvitsee aktiivisen jäsenistön tukea myös vuosikokousten välillä. Toivon teidän kaikkien muistavan tämän ja osallistuvan entistäkin ahkerammin kerhon kehittämiseen, jotta pystymme vastaamaan uusiin haasteisiin kun niitä meille esitetään.

Omasta puolestani tahdon koko sydämestäni kiittää kaikkia jäseniä siitä tuesta, jota minä olen saanut puheenjohtajan tointa hoitaessani. Täytyy myöntää, että tehtävästä luopuminen toisaalta tuntui hieman haikealta vaikka olinkin vannonut, että viime vuosi olisi minun kohdallani viimeinen kerhon puheenjohtajana.

Toisaalta taas tuntui todella helpottavalta siirtyä "vaihtoaitioon". Kerho tarvitsee uusia ihmisiä ja uusia ideoita, että emme jäisi polkemaan paikoillemme. Esimerkiksi treffit on jo monta vuotta toteutettu saman kaavan mukaan, mutta ei ole olemassa mitään syytä etteikö tätä kaavaa voitaisi muuttaa. Olkaa kaikki aktiivisesti mukana suunnittelemassa kerhon 15-vuotistreffejä, sillä lailla kehitys menee eteen päin!

Tässä yhteydessä haluan lausua mitä lämpimimmät kiitokset hallituksen jättäneelle Reija Kaheiselle. Hänen työpanoksensa on vuosien varrella ollut mahtava. Toivon että hän ei jää lepäämään laakereilleen, vaan jatkaa ahkerasti kerhon toiminnassa. Reijan tilalle hallitukseen

valittiin Liisa Ruutsalo-Vahtio, jonka haluan toivottaa tervetulleeksi mukaan töitä tekemään. Kuten jo mainitsin, uusia ideoita tarvitaan ja niitä olemme jo saaneetkin häneltä hallituksen järjestäytymiskokouksessa. Sanna Karjalainen jatkaa kerhon sihteerinä ja hän on myös luvannut hoitaa tarvikemyynnin. Tämä tehtävä sopiikin hänelle hyvin, sillä rahastonhoitajan tehtäviä hoitaa hänen miehensä Pertti Karjalainen. Pepen ja Sannan puoleen kannattaa kääntyä kaikissa jäsenasioissa. Chessie-lehden toimittajina jatkavat edelleen Irma Koponen, Hannu Kuusela ja allekirjoittanut. Otamme mielellämme vastaan ideoita ja juttuja lehteen. Tälläkin hetkellä odottelen kirjoituksia ainakin kolmelta ihmiseltä, jotka ovat luvanneet (aikaa sitten) lähettää jotakin lehteä varten....! Näyttely- ja koetulokset, joita jäsenkirjeessä pyydettiin lähettämään puuttuvat myös ainakin tätä kirjoittaessani.

Olen aikaisemmin kirjoittanut Chessie-lehdessä ns. koirakurin höltymisestä ja siitä, kuinka vaikeaa on esimerkiksi koirapuistossa välttää tappeluita. Nykyään on aivan liian paljon sellaisia koiria, jotka eivät ole alkuunkaan omistajansa hallinnassa. Aivan äsettäin oli jälleen erään iltapäivälehdessä etusivulla juttua siitä, kuinka isokokoinen koira oli repinyt pienikokoiselta koiralta jalan lähes irti. Artikkelini oli kirjoitettu varsin sensaationhakuisesti kuten tapaan kuuluu, joten ihmettelisin suuresti ellei se herätä kuumana käyvästä keskustelusta. Nyt jos koskaan kannattaisi chessieihmisten olla edeltävijöinä ja ottaa entistä enemmän muiden kanssa- ja koiraihmissen toiveet ja ajatukset huomioon koirapuistoissa ja lenkkipoluilla.

Näiden ajatusten myötä toivotan kaikille oikein Rauhaista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 1996.

Anita Soinjoki

PS.

Muistatthän, että harva koira nauttii ilotulituksen katselemisesta tai kävelystä humalaisten, lasinsirujen, papattien ja räjähtelevien pommien joukossa. Ulkoilutetaan koira erikseen ja jätetään se kotiin nukkumaan kaikessa rauhassa kun lähdetään seuraamaan vuoden vaihtumista.

**HYVÄÄ JOULUA
GOD JUL
MERRY CHRISTMAS**

t: kennel HIGH NOON

ANITA, RAIMO JA ELINA SOINJOKI
LILY, FREDDIE JA MAGGIE-KISSA

RAUHALLISTA
JOULUA

HYVÄÄ JOULUA
GOD JUL

ROOSA
(MELANITTA
LANIFEROUS)
SUSSU
&
TERO

ESTOY
MADDE

CHESSIETREFFIT 1995

Tämän vuoden treffit pidettiin perinteisesti Aitoossa heinäkuun viimeisenä viikonloppuna. Jälleen kerran varsin moni chessie omistajineen oli paikalla saadakseen oppia, kilpaillakseen näyttelyssä ja metsästystestissä sekä luonnollisesti vaihtakseen ajatuksia muiden "höyrähtäneiden" kanssa. Joskus olen ajatellut, että olisi syytä vaihtaa ajankohtaa, sillä ilmat suosivat (?) meitä jälleen kerran. Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta kaikki päivät. Onneksi järvi on aivan vieressä niin että siellä voi piipahtaa useamman kerran päivän aikana.

Kaiken kaikkiaan treffeille osallistui seitsemäntoista chessiä. Osa tuli paikalle jo keskiviikkoiltana, jolloin harjoitukset aloitettiin Joyce Munday'n johdolla. Itse asiassa meidän piti aloittaa jo aikaisemmin päivällä, mutta kuten tavallista (lue kertomus viime vuoden treffeistä ja niitä edeltävistä jne. loputtomiin) emme selvinneet ilman kommelluksia. Arvaatte kai, että kaksi autoa oli kateissa. Arvaatko vielä mitkä autot? Aivan oikein, toinen auto oli luonnollisesti se, joka kuljetti tuomari/kouluttajaa ja toinen se, joka sisälsi kaikki ruokatarvat. No, onneksi neuvokas emäntämme Sirkka Simola on vuosien varrella kouliintunut tähän joka kesä toistuvaan hulluuteen, joten hän oli varannut kassiinsa mukaan kahvia ja pullaa, emmekä näin ollen joutuneet näivettymään iltopäivän kuumuudessa odotellessamme. Vain pari-kolme tuntia myöhässä saapuivat niin Joyce kuin ruokakin. Joyce oli varmuuden vuoksi käynyt ihailmassa kesäpäivää Kangasalalla asti ja ruoka-auto oli käynyt täydentämässä juomavalikoimaansa.

Kaikkien levättyä hetken pääsimme siis aloittamaan koulutuksen. Sinä iltana emme kyllä tehneet oikeastaan muuta kuin totutimme koirat toisiinsa tekemällä ryhmässä tottelevaisuusharjoituksia. Kerroimme Joyce'lle, mitä olimme harjoitelleet aikaisemmin ja millaisia tulevaisuuden suunnitelmia kullakin ohjaajalla oli koiransa varalle.

Torstaina ja perjantaina aloitimme heti aamusta ja jatkoimme harjoituksilla iltaan asti. Tämä kuulostaa rankalta, mutta itse asiassa se ei ollut liian rankkaa edes nuoremmille koirille. Harjoituksiin osallistui niin monta koiraa, että osallistujille jäi runsaasti aikaa lepoon. Ilokseni voin todeta, että vuoroaan odottavat koirat eivät vinkuneet tai muuten osoittaneet malttamattomuuttaan, vaan rentoutuivat täydellisesti. Harjoitukset olivat markkeerauksia maalla ja vedessä ja ne yritettiin tehdä sopivan vaikeiksi/helpeiksi kullekin koiralle. Heti alussa kävi selväksi, että markkeerausta ei oltu harjoiteltu kovinkaan paljon. Syy siihen on aivan selvä: kaikki harjoittelevat hakuruutua taipumuskokeet tähtäimessään. Vesimarkkeeraukset sujuivat kuin leikit, mutta kuivalla maalla koirat lähtivät vapaaseen hakuun. Joyce kertoi, että Englannissa hakua aletaan harjoitella vasta paljon myöhemmässä vaiheessa, kun ohjaajan ja koiran yhteistyö on varmaa. Hän näytti myös Edin ja Estoy'n avulla, miten hakua siellä harjoitellaan. Tyytyväisinä saimme todeta, että "vanhat herrat" selvisivät tehtävästä kiitettävien arvosanoin.

Minusta nämä muutamat päivät ennen varsinaisia treffejä saivat aikaan suuren muutoksen koirissa. Markkeerauskyky parani selvästi harjoittelun ansiosta - yhteistyöstä puhumattakaan. Joyce oli erittäin tyytyväinen oppilaidensa suorituksiin. Tämä koskee kaikkia muita paitsi Freddieä ja minua. Meillä kummallakin oli pallo hukassa ja vielä eri suunnissa, yhteistyöstä ei ollut puhuttakaan. Tilanne jatkui aina lokakuuhun asti, kunnes Freddie ilmeisesti päätti antaa anteeksi jotain, mistä minulla ei ole aavistustakaan ja ryhtyä jälleen tottelevaiseksi ja yhteistyöhaluiseksi.

On keskusteltu varsin vilkkaasti siitä, onko näistä leileistä hyötyä vai ovatko ne liian rasittavia koirille. Mikäli lyhyessä ajassa yritetään opettaa liian paljon asioita, on aivan selvää ettei niistä jää koiran päähän juuri mitään. Minusta me kuitenkin olemme onnistuneet etenemään sopivan verkkaiseen tahtiin harjoituksissamme. Tänä vuonna meillä oli aikaa keskustella koirien suorituksista ja esittää kysymyksiä Joyce'lle sekä koulutuksen aikana että sen jälkeen. Tämä tarkoittaa toisaalta sitä, ettemme voi noudattaa kovin tiukkaa aikataulua, mutta minusta on kuitenkin tärkeämpää, että jokaiselle osallistujalle on tarpeeksi aikaa mahdollisten ongelmien selvittämiseksi.

Perjantai-iltana keskusteltiin varsin vilkkaasti nuotion äärellä rannassa chesapekelahdennoutajan luonteesta. Tämähän on aihe, josta voidaan keskustella vaikka kuinka kauan. Joyce oli myös sitä mieltä, että koiristamme löytyy jatkuvasti uusia ja joskus yllättäviäkin piirteitä. Chessie on niin älykäs koira, että omistajan on jatkuvasti oltava varpaillaan, muuten hän saattaa joutua nöyränä toteamaan tulleen koiransa petkuttamaksi.

Lauantaiaamuna aloitimme jälleen koulutuksella, jotta ne koirat jotka olivat saapuneet vasta perjantaina saisivat mahdollisuuden sopeutua joukkoon. Iltopäivällä oli metsästystestin vuoro. Kilpailijoiden toivomuksesta siihen kuului hakuruutu, vesimarkkeeraus ja jälki. Hakuruudusta koiran oli tietyn ajan sisällä haettava vähintään neljä dummya, muuten se menettäisi pisteitä. Lisäpisteitä se sai tuodessaan useamman kuin neljä dummya sallitussa ajassa. Lisäksi Joyce arvosteli yhteistyötä ohjaajan kanssa, vainua, otetta dummysta sekä luovutusta ja luonnollisesti työskentelyn tehokkuutta ja nopeutta. Kaiken kaikkiaan arvostelutapa tuntui minusta hieman monimutkaiselta pistelaskuineen, mutta Joyce itse oli kyllä hyvin selvillä tilanteesta koko ajan. Koirat selvisivät kaikki melko hyvin ja näin ollen tilanne oli hyvin jännittävä, kun lähdimme metsästä.

Vesimarkkeeraukset tehtiin linnuilla, jotka heitettiin veneestä avoveteen, välimatka oli noin kolmekymmentä metriä. Kilpailutilanne kärjistyi entisestään, kun ne koirat jotka olivat saaneet parhaat pisteet haussa eivät aivan täysin onnistuneet vesinoudossa ja päinvastoin. Joyce'lla oli varsin tiukka linja; hän ei esimerkiksi sallinut, että koira meni veteen sen mielestä parhaasta paikasta, eikä myöskään sitä että koira ei tullut suoraan ohjaajan luo. Paikka, josta koirat lähetettiin noutoon oli nimittäin hyvin kivikkoinen ja aivan sen edessä vedessä kasvoi runsaasti ulpukan lehtiä. Saattaa olla, että rannassa ennen käyneet koirat muistavat, että siitä kohtaa on hankala lähteä uimaan ja valitsevat mieluummin mutaisemman, mutta tasaisemman kohdan rannasta.

Kun kaikki koirat olivat saaneet suorituksensa loppuun, todettiin kellon olevan niin paljon, että testi jouduttiin keskeyttämään, oli nimittäin vuosikokouksen aika. Joyce jätettiin yksin laskemaan pisteitä ja muut kiiruhtivat iltpalalle ja kokousta pitämään. Minun on tunnustettava, että harvoin olen ollut niin väsynyt kuin silloin; korvissa surisi ja silmissä vilisi eikä kieli tuntunut taipuvan ollenkaan. Olimme aloittaneet aamulla kello yhdeksältä koulutuksilla ja tässä vaiheessa kello lähenteli kahdeksaa. Koko päivänä Joyce'lla ja minulla oli ollut vain yksi ruokatauko ja kokouksen jälkeen piti lähteä vielä jäljille viiden eniten pisteitä saaneen koiran kanssa. En ymmärrä mistä Joyce saa kaiken energiansa, mutta kun oli aika lähteä takaisin metsään, hän oli paikalla pirteänä kuin peipponen.

Jäljille lähtivät tiukan kisan jälkeen Lassi ja Leena, Mollie ja Jentta, Saara ja Matti, Reggae ja Irma sekä Estoy ja Madde. Kaksi ensimmäistä koiraan ovat nuoria, vain puolentoista vuoden ikäisiä. Saara ja Reggae molemmat seitsemän vuoden ikäisiä ja Estoy jo kymmenen vuotta vanha. Jäljet vedettiin varsin vaihtelevaan maastoon ja ne vastasivat pituudeltaan taipumuskokeen jälkeä. Tässä vaiheessa Estoy putosi pois kilpailusta, mutta muut neljä selvittivät jälkensä tuoden kanin kauniisti ohjaajan käteen. Taas laskettiin pisteitä ja lopputulokseksi Joyce sai seuraavan järjestyksen:

1. **High Noon Sierra Sadie "Saara"** (Double-Coat's Olda Blaster - Sharland Komsalö Chortle) om. Eeva Aurelius & Matti Heino, ohj. Matti Heino
2. **Blustrywood's Bluewater Tide "Reggae"** (Blustrywood's Butter Rum - Blustrywood's Emily Jane) om. Marko Koponen, ohj. Irma Koponen
3. **Melanitta Lionesque "Lassi"** (Blustrywood's Ro-Lyn Stone - Lotta Svärd av Konsalö) om. & ohj. Leena Soivio
4. **Melanitta Loquacious "Molli"** (Blustrywood's Ro-Lyn Stone - Lotta Svärd av Konsalö) om. & ohj. Jentta Karjala
5. **High Noon Judge Roy Bean "Estoy"** (Gorgeous Goose av Komsalö - Vättlestugans Venus) om. & ohj. Madeleine von Essen

Tämä metsästystesti oli epäilemättä kerhon historian pisin - kello taisi lähennellä yhtätoista, kun kaikki oli ohi - vaikein ja korkeatasoisin. Kaikki koirat toimivat paremmin kuin koskaan aikaisemmin treffeillä. Tämä oli minusta erityisen hauskaa siksi, että meillä oli englantilainen asiantuntija tuomarina. Ehkäpä hänen iloinen, pirteä ja positiivinen olemuksensa sai sekä koirat että ohjaajat tekemään parhaansa. Toki meillä on vielä paljon opittavaa, mutta tämän kesän treffit osoittivat selvästi, että olemme oikealla tiellä. Viisi ensimmäiseksi sijoittunutta koiraa olivat todella hyviä, varsinkin kun ottaa huomioon, että kolmanneksi ja neljänneksi tulleet ovat vasta nuoria ja niillä on tulevaisuus vielä edessään. Veikkaanpa, että Saaralla on ensi vuonna todella tiukkaa sen puolustaessa mestaruuttaan.

Erikoismaininnan haluaisin antaa toiseksi tulleelle Reggaelle ja Irmalle. Heidän yhteistyönsä oli erinomaista, vaikka kaikki tapahtuikin vanhasta muistista. He eivät olleet harjoitelleet yhdessä ennen treffejä muutamaan vuoteen, sillä Reggae asui omistajansa Markon kanssa ja oli vain silloin tällöin hoidossa "mumminsa" Irman luona. Surukseni minun on kerrottava, että Reggae jo treffeillä sairasti imusolmukekyöpää ja jaksoi elää vain muutaman viikon treffien jälkeen. Reggaen työskentelyä on aina ollut ilo seurata ja se osoitti olevansa **chesapeakelahdennoutaja** parhaimmasta päästä näillä viimeksi jääneillä treffeillään. Sen yhteistyö ja miellyttämishalu olivat omaa luokkaansa.

Sunnuntaiamupäivä oli omistettu näyttelylle. Onneksi näin oli tehty, sillä sekin pääsi alkamaan hieman myöhästyneenä johtuen edellisillan pitkäksi venyneistä keskusteluista. Kuulemani mukaan innokkaimmat olivat käyneet nukkumaan vasta viiden maissa. Vain muutaman tunnin yöunet nauttineet henkilöt olivat hieman vastahakoisia nousemaan. Olenkin suunnitellut hankkivani ensi vuodeksi kovaäänisen torven, pillin tai vaikkapa jänisrääkän herätyskelloksi. Kun kuoroon yhtyy vielä parisenkymmentä chessiä ulvomaan ja haukkumaan, luulisin että näyttely ensi vuonna pääsee alkamaan sovitusajassa.

Joyce kävi perusteellisesti ja kiirehtimättä työhönsä käsiksi antaen jokaisesta koirasta sekä suullisen että kirjallisen arvostelun. Lopputulos oli seuraava:

PARAS UROS

1. **Melanitta Lionesque "Lassi"** (V-93-94-95 Blustrywood's Ro-Lyn Stone -FIN & ESTMVA Lotta Svärd av Konsalö) kasv. om. Leena Soivio, Vastila
2. **V-93-94-95 Blustrywood's Ro-Lyn Stone "Yankee"** (AM CH Chestnut Hill's Stone E's Tug - AM CH Ro-Lyn's Jala Jessa) kasv. R. Zerbst & J. Wood, USA, om. Sanna-Kaisa Karjalainen, Kirkkonummi
3. **High Noon Judge Roy Bean "Estoy"** (Gorgeous Goose av Komsalö - Vättlestugans Venus) kasv. Anita Soinjoki, Helsinki, om. Madeleine von Essen
4. **Braidenvale Calverton "Ossi"** (Braidenvale Aravak - Chestnut Hill's Arnac Wye Oak) kasv. Linda Partridge, Englanti, om. Hannu Vaahtio, Helsinki

PARAS NARTTU

1. **FIN MVA High Noon Sierra Sadie "Saara"** (FIN MVA Double-Coat's Old Blaste - Sharland Komsalö Chortle) kasv. Anita Soinjoki, Helsinki, om. Eeva Aurelius & Matti Heino, Mikkelä
2. **Mamsell Hanna av Komsalö "Hanna"** (NMV-89 V-90-91 Roneklint's Edison - FIN MVA High Noon Sierra Sadie) kasv. Gun Holmström, Siuntio, om. Hannu Kuusela, Helsinki
3. **Redbay's Angel "Angeli"** (FIN MVA Double-Coat's Old Blaster - Mamsell Hanna av Komsalö) kasv. om. Hannu Kuusela, Helsinki
4. **Melanitta Loquacious "Molli"** (V-93-94-95 Blustrywood's Ro-Lyn Stone - FIN & EST MVA Lotta Svärd av Konsalö) kasv. Leena Soivio, Vastila, om. Jentta Karjala, Joensuu

Näyttelyn parhaaksi valittiin **FIN MVA High Noon Sierra Sadie** ja **VSP:si Melanitta Lionesque**. Onnittelu voittajille, molemmilla koirilla oli todella onnistunut viikonloppu!

ROP High Noon Sierra Sadie & VSP Melanitta Lionesque

Judy
Tumma
Kaunotar
Tanskasta

Rosa
Yonkki-neiti

Jouluiloa
ja
Onnea Vuodelle - 96!
t: Yankee, Judy ja Rosa perh.

Lopuksi seurasi vielä näyttelyssä luokka, johon leirillä mukana olleet erituiset koirat ottivat osaa. Luokassa kilpaili bullmastiff, yorkshirenterrieri, airedalenterrieri, cockerspanieli ja labradori. Näistä erinomaisista rotujensa edustajista Joyce valitsi voittajaksi cockerin, joka oli paitsi kaunis, myös esitettiin mallikelpoisesti.

Lopuksi nautimme yhteisen lounaan ja sen jälkeen seurasi perusteellinen siivous. Tuhannet kiitokset kaikille niille, jotka antaumuksellisesti osallistuivat siihen. Koulun alue jäi jälleen kerran jäljiltämme moitteettomaan kuntoon. Kiitokset myös emännällemme Sirkka Simolalle, joka vuosia on jaksanut valmistaa meille herkullisia aterioita. Toivon, että hän jaksaa tulla meitä auttamaan vastaisuudessaakin.

Räsäsen Mattia haluaisin kiittää siitä avusta, jonka hän antoi testin yhteydessä vetämällä jälkiä yömyöhään. Karjalaisen Pepe taas oli aivan korvaamaton. Hän toimi KOKO AJAN riistan ja dummin heittäjänä ollen pahiten alttiina verenhimoisten hyttysten hyökkäyksille. Liisa Ruutsalo-Vahtiolle kuuluu suurkiitos näyttelysihterinä toimimisesta.

Ja lopuksi suurkiitos kaikille treffeille osallistuneille. Ilman teitä ne eivät olisi olleet niin onnistuneet kuin olivat. Joyce Munday sanoi viihtyneensä seurassamme niin hyvin, että hän aikoo yrittää päästä ensi vuonna viettämään 15-vuotistreffejä kanssamme.

Tulettehan tekin!

Anita Soinjoki

In memoriam

Blustrywood´s Bluewater Tide "Reggae"

s. 23.4.1988

† 16.8.1995

Kiitos Reggae näistä upeista vuosista, jotka saimme viettää kanssasi. Oli sinun aikasi lähteä, mutta tiedämmehän että ylhäällä sinua odotti vanha ystävä. Pidä pääsi kylmänä, rontti!

Ystävää kaivaten

Marko & Emma

Irma & Jami

Pete

Tapiolan nakkikioskien pitäjät

muut lukemattomat ystävät

HYVÄÄ JOULUA KAIKILLE YSTÄVILLE!

Kiitos syntymäpäiväonnittelusta, jotka keväällä sain! Olin niistä todella iloinen ja "otettu"! Vietän täällä Raahen lähellä mukavia eläkepäiviä. Olen melko hyväkuntoinen ja lähdän pienelle kävelylenkille mielelläni aina, kun joku pyytää. Kuuloni on heikko, mutta näkö on aivan hyvä. Ihmiset tunnistan heti ulko-ovella. Omalle perheelle heilutan iloisesti häntää ja vieraita haukun yhtä äkäisesti kuin ennenkin.

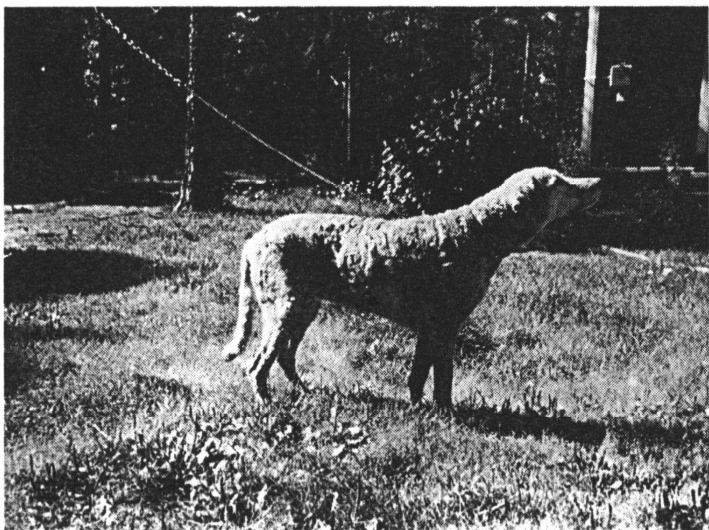
Vanhuudesta on se hyvä puoli, että saan makupaloja, keksejä ja kakkuja melkein aina kun haluan, kun ne tähän saakka ovat olleet harvinaisia herkkuja ja olen saanut oikeastaan vain kiitokseksi jostakin. Ruoka- ja kahvipöydästä eivät herkkuja anna edelleenkään muut kuin hyvä ystäväni naapurin rouva. Aina kun hän on perheelläni vieraana, istun pää hänen polvillaan. Kuolaakin valuu usein hänen polvilleen, mutta ei hän siitä ole vihainen. Saisivat oman perheeni jäsenetkin ottaa hänestä oppia.

Kotini ulkoportaat ovat melko korkeat ja niiden kulkeminen tuntuu joskus vähän hankalalta, mutta kun pääsen ulos, juoksen mielelläni ympäri pihaa. Kävin syksyllä metsästämissäkin Vesa -ystäväni kanssa. Vesa ampui linnun, jonka löysin ja noudin aivan helposti. Jokavuotisen sorsastusretken elokuun 20. päivänä jätimme tekemättä. Vesa ilmeisesti luuli, että en enää jaksaisi uida ja noutaa melkein koko järven metsästäjien ampumia lintuja niin kuin olen aikaisempina vuosina tehnyt. Yritin kerran noutaa naapurin metsästäjän repustakin Vesalle sorsan, kun hänellä oli niin vähän. Muut metsästäjät ovat varmaan kaivanneet meitä.

Täytän maaliskuussa 15 vuotta. Pitkän ikäni salaisuus on luultavasti terveellinen maalaiselämä, jota olen viettänyt. Perheeni ja minun välinen rakkaus on molemminpuolista. Saan usein kuulla olevani ihana koira, jonka veroista uskollista ystävää, talon vahtia ja metsästyiskoira ei ole.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

TESSU, Ducking Dingey av Komsalö sekä Koskelan perhe

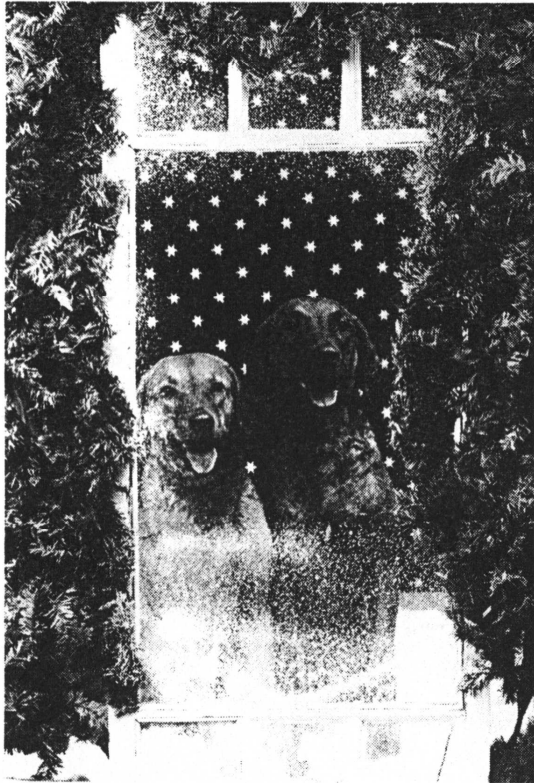
Hyvää
Joulua -95

Vanna
Arvi
Pirkko

Olga
&
Reijo
Juspe
Jomppa
Iikka

HYVÄÄ JOULUA JA UUTTA YUOTTA

**TOIYOO: HANNA
& ANGEL JA
HANNU**

Valeraskaus voi pilata nartun koe- ja metsästyskauden

Useimmille narttukoiran omistajille on tuttua tilanne, kun metsään mennessä, aikaisemmin hyväksikin todettu koira ei toimi totuttuun tapaan. Koira ei irtoa, vaan katselee kaihoisesti autolle, tai on kyllä kovasti touhuissaan, mutta ei näytä tietävän minkä takia. Hajuja kyllä olisi, mutta kuono ja keskittymiskyky ei pidä. Suoritukset ovat ylipäättään ailahtelevia.

Syitä äkillisesti ilmenevään metsästysinnostomuuteen on tietysti monia: yleissairaudet, suun ja nielun, korvien, silmien, anaalirauhasten tai ruoansulatuskanavan tulehdukset, sisä- ja ulkoiset, kipeytyneet käpälät, lihakset tai nivelet ja yli- tai aliruokinta ovat valeraskauden ohella niistä yleisimmät.

Valeraskaus

Nartun valeraskaus on erittäin yleinen oireyhtymä. Suomalaisessa tutkimuksessa on todettu, että 75%:lla nartuista on ollut valeraskausoireita jossakin elämänsä vaiheessa. Puolella valeraskaudesta kärsivillä koirilla se ilmeni jo ensimmäisen juoksun jälkeen ja 36%:lla oireet pahenivat kerta kerran jälkeen. Oireet yleensä voimistuvat aiemmin penikoinneilla nartuilla.

Käyttäytymishäiriöitä ja utaremuutoksia

Valeraskaus ilmenee joko fyysisin tai psyykkisin oirein tai molempina. Tavallisin fyysinen oire on utareen turpoaminen, joka ilmenee n. 80%:lla valeraskaista. Mikäli narttu vielä imee tai nuolee utareta, käynistyy maidon erityis, ja utaretulehdusvaara kasvaa. Psyykkiset oireet ilmenevät erillisinä käyttäytymishäiriönä. Tavallisimpia oireita ovat pesänteko, kohonnut ruokahalu ja lihominen, lelujen hoivaaminen, levottomuus, itkeminen ja haluttomuus ja usein myös kärtyisyys tai aggressiivisuus. Metsästysinto vähenee. Myös koiran näyttelymenestys saattaa kärsiä; apaattinen, tiuskiva narttu roikkuvin utarein ei yleensä miellytä ulkomuototuomareita.

Villikoirilla hyödyllinen ominaisuus

Käyttäymistutkijoiden mukaan valeraskaus on villikoiraalautumassa hyödyllinen ominaisuus. Lauman johtava narttu, ns alfa-narttu, on laumansa tehokkain metsästäjä, ja samalla - ainakin periaatteessa - paras periyttäjä, jonka jälkeläisten elinmahdollisuudet on turvattava. Kun alfa-narttu on luomassa omaa uraansa osallistumalla lauman metsästyksen, se voi jättää pentunsa lauman alempiarvoisten narttujen imetettäväksi, koska myös ei synnyttäneillä nartuilla on hormonaallinen valmius siihen.

Nykyinen koira ihmisen seuralaisena, metsästys- tai työkoirana on kuitenkin kaukana villikoirasta. Se kärsii ja sen toiminnot heikkenevät valeraskausoireiden johdosta.

Valeraskauden hoito

Aikaisemmin eläinlääkäreillä ei ollut juuri tarjota muita turvallisia hoitoja valeraskauteen, kuin neuvot liikunnan lisäämiseksi ja ravinnon vähentämiseksi sekä lelujen piilottaminen. Näillä neuvoilla oireet usein lievittyvätkin vaikka oireiden ajallinen kesto ei lyhentynytkään.

Valeraskauden hormonaalinen tausta on pystytty selvittämään vasta aivan viimeaikoina. Merkittävin muutos on aivolisäkkeen etulohkosta erittyvän prolaktiinihormoonitason nousu kiiman jälkeen, etenkin siihen aikaan, kun penikoiminen tapahtuisi tiineellä nartulla.

Prolaktiinihormoonin uudet vastavaikuttajat antavatkin mahdollisuuden valeraskauden tehokkaaseen hoitoon, ja ovat tervetulleita vaihtoehtoja metsätyös-, koe- ja näyttelynarttujen hoitoon. Prolaktiinin vastavaikuttajista on erityisesti koiralle kehitetty cabergoliini-niminen lääkeaine. Cabergoliini ei ole hormooni, joten sillä ei ole hormonien haittavaikutuksia sukuelimiin. Lääkeainetta annostellaan kerran pv:ssä ruoan joukossa 4-6 pv. Käytöshäiriöt häviävät 2-4 päivän kuluessa ja maidoneritys loppuu yleensä 6-8 päivässä. Cabergoliini on reseptilääke, joten ota yhteys eläinlääkäriisi välittömästi valeraskausoireiden ilmaannuttua.

Sauli Laaksonen
Kuusamon kunnaneläinlääkäri

Hirvikoira 4/95

Galastopista odotetaan lääkettä valeraskauteen

Pohjoiskarjalainen ajokoiramies ja eläinlääkäri Esko Suhonen valotti alustuksessaan laajasti nartun hormonaalisia häiriöitä, joista tiedetään nyt paljon enemmän kuin vielä muutama vuosi sitten. Hän keskittyi erityisesti jalostuksen kannalta keskeisiin asioihin.

"Tänä päivänä nartuilla on ongelmia aika paljon. Mistään ajokoirien aidsista ei kuitenkaan ole kysymys. Yleisin ongelma on munasarjojen toimimattomuus kunnolla. Koirien sterilisaatio-ongelmia ei ole pystytty hoitamaan niin hyvin kuin hyötyeläimillä", Suhonen harmitteli.

"Nykyisin on kuitenkin olemassa jo lähes sivuvaikutuksettomia lääkkeitä. Tältä osin uutta tietoa on saatu ja se on lisännyt myös hoitomahdollisuuksia", hän jatkoi.

Suhonen mainitsi yhtenä esimerkkinä astutuksen yhteydessä tyhjäksi jäävän nartun. Syitä tähän vaivaan voi olla monia, kuten munasolun irtoamattomuus, infektiosairaudet, sikiöiden varhaiskuolemat, nartun korkea ikä jne. Monet koiran omistajat haluavatkin tänä päivänä tarkistaa astutuksen onnistumisen ultraäänitutkimuksessa. Suhonen pitää tätä kehitystä suotavana ja sanoi, että eläinlääkäriin puoleen kannattaa kyllä kääntyä, mikäli narttu ei syystä tai toisesta tule kantavaksi.

"Yleisin syy tyhjäksi jäämiseen on kuitenkin nartun astuttaminen väärään aikaan. Oikea ajankohta pystytään selvittämään verikokeen avulla jopa muutaman tunnin tarkkuudella. Myös nartun kiimattomuus voi olla monen kennelmiehen tai -naisen päävaiva. Tähänkin ongelmaan on löydetty apua. Kiimattomien narttujen hoidossa on nykyisin käytetty prolaktiinihiihtoria, jolla on saatu hyviä tuloksia. Kysymyksessä on uusi asia, mutta eläinlääkärit sitä kyllä antavat", Suhonen neuvoi.

Valeraskauden hoidosta tiedetään enemmän

Ajokoirapäivillä päästiin hämmästelemään sitä tosiasiaa, että nartun valeraskaus on todellakin hyvin yleinen vaiva. Esko Suhonen esitti asiasta todellisia madonlukuja sanomalla, että kaikilla nartuilla on hormonaalinen valmius valeraskauteen ja että jopa kahdella kolmesta nartusta on

jonkinlaisia valeraskausoireita. Hätä ei kuitenkaan ole tämännäköinen tässä asiassa. Suhonen sai kunnian esitellä uuden Galastop nimisen lääkkeen, josta on todettu olevan selvästi apua valeraskauden hoidossa.

"Valeraskauden hoitoon ei ole ollut kunnan lääkitystä, mutta nyt sellainen on löytynyt", Suhonen kiitteli.

Hän kertoi, että viime vuonna Galastopilla oli hoidettu viisi koiraa ja neljässä tapauksessa hoito oli täysin onnistunut.

Homeopatiasta apu jos ei muuten

Suomessa homeopaattinen hoito lienee vielä monille koiranomistajille melko tuntematon käsite. Jossakin muualla, kuten Englannissa, sitä vastoin tämä hoitomuoto tunnetaan varsin hyvin. Englannissa homeopatiaa on käytetty jo noin 150 vuotta sekä ihmisten että eläinten hoitamiseen. Suomestakin kuitenkin löytyy alan asiantuntemusta. Eräs asiaan perehtynyt homeopaatti on fil.tri Annukka Paloheimo. Homeopatiialahan tarkoitetaan vapaasti somennettuna hoitoa, jossa ihmisen tai eläimen elimistö pyritään pienellä "lääkesykäyksellä" aloittamaan omahoito. Toisin sanoen lääkeaine

sysää elimistön itsessään taistelemaan sairautta vastaan. Homeopaattisia lääkkeitä on rekisteröity Suomessa noin 200, kun niitä tunnetaan kaikkiaan noin 2000.

"Homeopatiassa etsitään "räätälöityjä" lääkkeitä yksilöllisiin sairauksiin, ei sillä tavalla, että on olemassa jokin tietty lääke tiettyyn vaivaan", Paloheimo selvitteli. Hän korosti, ettei homeopatiassa ole kysymys mistään "ihmehoidosta", joka auttaa melkein mihin tahansa. Paloheimo puhuikin tukihoidosta, jonka onnistuminen riippuu paljolti hoidettavan asenteesta eli paljolti myös psyykkisistä tekijöistä.

"Parhaimmillaan tämä on tukihoidoa. Mutta koirankasvatuksessa tulee olla lisäksi kunnolliset elinolosuhteet, että hoito tehoaa", Paloheimo muistutti.

Mutta millaisiin vaikeisiin homeopatiaa sitten voidaan käyttää apukeinona koirankasvatuksessa? "Iho-ongelmat ovat ehkä suurin alue. Voi sanoa, että varmaan puolet minun näkemistäni koirista on näitä tapauksia", hän kertoi. "Mutta näissäkin tapauksissa kannattaa aina ensin tarkistaa ravinto", hän lisäsi viitaten edelleen noihin elinolosuhteisiin.

Muita homeopatian käyttöalueita ovat myös rasitusvammat, lisääntymisongelmat ja jopa käyttäytymishäiriöt. "Niissä tapauksissa on kylläkin aika usein omistajilla peiliin katsomisen paikka. Hyvin usein tekisikin mieli sanoa, että ottakaa siitä samasta purkista", Annukka Paloheimo totesi.

Jukka Kinnunen

Ajokoiramies 4/95

Rauhallista Joulua ja Menestystä Vuonna 1996!

toivottavat Reino(t) ja Willströmin lauma Utöstä

Koiran kanssa Ruotsiin VAI PYSYÄKÖ SITTENKIN KOTIMAASSA?

Jos olet päättänyt lähteä koirasi kanssa Ruotsiin näyttely- tai loma-matkalle, täytyy sinun valmistautua matkaan hyvissä ajoin. Vaatii nimittäin melkoisen paperisodan ennen kuin rajanylitys on selvää. Ohessa valotetaan niitä asioita mitä pitää muistaa huomioida ennen lähtöpäivää. Valmisteluihin kannattaa ryhtyä jo puoli vuotta ennen matkaa.

TUONTILUPA-ANOMUS

1. Tilaa Ruotsista maahantuontikaavakkeita (ansökningsbankett för införsel av hund som införs från EG/EFTA 1-området). Tilausosoite on: Statens jordbruksverk, Smittskyddsenheten, 55182 Jönköping. Tuontilupa on voimassa vuoden ja sitä ei voi jatkaa, vaan vuoden kuluttua täytyy anoa uutta lupaa. Lisäksi Statens jordbruksverk voi tarvittaessa lisätä tuontiehtoja, jos se katsoo ne jostain syystä aiheelliseksi. Jos koira on viimeisen vuoden kuluessa oleskellut (tai vaikka vain käynyt, esim. Tallinna) jossain muussa maassa kuin EG/EFTA maassa, sille ei anota lupaa oheisella lomakkeella, vaan koira joutuu Ruotsissa 4 kk karanteeniin.

2. Saatuaasi kaavakkeen täytä se huolella ja maksa anomismaksu Ruotsin posti siirtotilille nro 1 56 66-1. Maksu on 400 SEK (kiireellisissä tapauksissa 800 SEK). Lupaa voi anoa samanaikaisesti useammalle koiralle, jolloin täytyy maksaa vain yksi maksu ja näin säästää hieman. Lähetä maksukuitin kopio ja maahantuontilupa-anomus takaisin Statens jordbruksverkiin. Mitään kopioita rokotuksista yms. papereita ei laiteta mukaan.

3. Kohdat 1. ja 2. voi tehdä jo ennen kuin rabies vasta-ainemääräyksestä on saatu lausunto.

VAADITTAVAT ROKOTUKSET:

4. Koiralla tulee olla rabies-, penikkatauti- ja leptospiroosirokotus. Rabies- ja leptospiroosirokotus ovat voimassa yhden vuoden. Penikkatautirokotus on voimassa kaksi vuotta. Penikkatauti ja leptospiroosirokotus pitää olla annettu viimeistään kuukautta ennen matkaa. Rabiesrokotus pitää olla annettu aiemmin, jotta siitä on olemassa vasta-ainemäärityslausunto.

5. Ensimmäisellä kerralla rabieksen vasta-ainemääritys tehdään 4 kuukauden kuluttua rokotuksesta. Verinäytteen voi ottaa tavallinen eläinlääkäri, mutta näyte tulee lähettää tutkittavaksi hyväksytyyn laboratorioon, joka on: EELA, Statens Veterinärmedicinska Anstalt, P. O. Box 368, 00101 Helsingfors (puh. 393 101, fax 393 1811). Vasta-ainearvon tulee olla vähintään 0,5 ml. Mikäli arvo ei nouse tarpeeksi korkealle, täytyy koira rokottaa uudelleen ja taas odottaa 4 kk ennen kuin määritys voidaan tehdä.

Kun vasta-ainearvo on noussut vaadituksi, voi seuraavalla kerralla määrityksen tehdä jo 1 kk rokotuksen jälkeen. Tämä edellyttää kuitenkin, että koira on rokotettu vuoden välein. Jos edellisestä rokotuksesta on yli vuosi, täytyy taas odottaa 4 kk ennen kuin määritys voidaan tehdä. Lisäksi tulee muistaa, että alle 7 kk ikäistä koiraa ei saa viedä Ruotsiin. Pentu rokotetaan vasta 3 kk ikäisenä (aiemmin annettua rokotusta ei hyväksytä) ja odotetaan 4 kk ennen kuin vasta-ainemääritys voidaan tehdä.

Rokotuksen yhteydessä koira tulee olla tunnistusmerkitty (tatuointi tai mikrosiru). Jos näin ei ole, se täytyy rokotuksen yhteydessä tatuoida.

Säilytä alkuperäinen paperi vasta-ainelausunnosta huolella, sillä tarvitset sitä myöhemmin eläinlääkärintarkastuksessa ja rajaa ylittäessäsi. Ruotsalaiset hyväksyvät ainoastaan alkuperäiset paperit kaikista vaadittavista papereista.

ELÄINLÄÄKÄRIN TODISTUKSET

6. Korkeintaan 10 päivää ennen matkaa täytyy koiran kanssa käydä virkaeläinlääkärin vastaanotolla. Sinne otetaan mukaan kaksi eläinlääkärin todistusta, jotka lähetetään Statens jordbruksverket. (Kaavake 1: Sammanställning vetrinäringtyg för hund/katt från EG/EFTA-området, joka jää tulliin).

Lisäksi mukaan eläinlääkärille otat alkuperäisen todistuksen rabieksen vasta-ainemäärityksen tuloksesta, alkuperäiset rokotustodistukset, joista näkyy mitä rokotuksia (rabies, leptospiroosi ja penikkatauti) koira on saanut, rokotteen nimet ja valmistusnumerot.

7. Koira täytyy madottaa echinococcosia vastaan korkeintaan 10 päivää ennen matkaa. Tämä ei kuitenkaan ole pakollista, jos koira on oleskellut viimeisen vuoden aikana ainoastaan Suomessa.

8. Rajanylitys tulee tapahtua virka-aikana ja jos koira on tunnistusmerkitty mikrosirulla, tulee käyttää sellaista tulliasemaa, josta löytyy laite mikrosirun lukemiseen (esim. Tukholma, Göteborg, Kapellskär).

Tässä pitäisi nyt suurinpiirtein olla kaikki tarpeellinen. Kuten aiemmin todettiin Ruotsin viranomaiset voivat niin halutessaan muuttaa määräyksiä. Asioita voi kysyä suoraan Ruotsista: 1) rokotuksiin, vasta-ainemäärityksiin, tunnistusmerkintään liittyvissä kysymyksissä voi kääntyä Statens Veterinärmedicinska Anstaltin (018-67 40 00) puoleen, tai kysyä omalta eläinlääkäriltään. 2) Tuontilupaa koskeissa asioissa voi ottaa yhteyttä Statens jordbruksverkiin (036-15 50 00).

VOI NIITÄ AIKOJA ENTISIÄ...

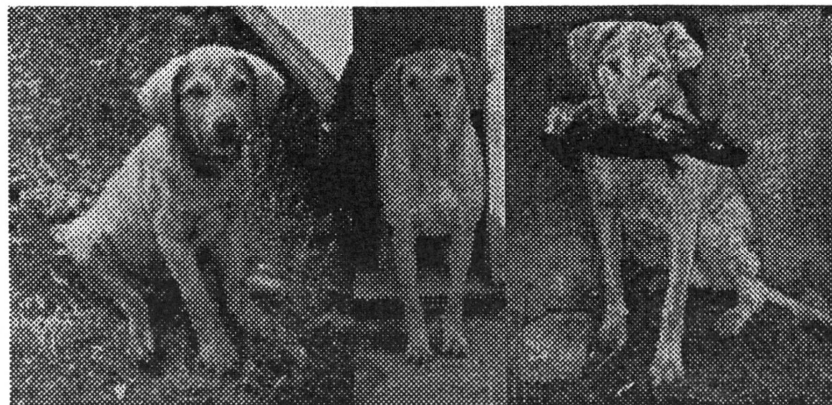
Olin matkoilla saksanseisojani kanssa ja kirjoitin määräpaikkaani majatalon isännälle, ottaisiko hän taloonsa nelijalkaisen matkamiehen.

Hän vastasi: "Olen pitänyt majataloa jo yli 30 vuotta, eikä minun vielä kertaakaan ole tarvinnut kutsua poliisia viemään häiriötä tuottavaa koiraa pois pikkutunneilla. Koskaan koira ei ole sytyttänyt savukkeestaan tuleen vuodevaatteitaan. En ole vielä koskaan löytänyt hotellin pyyheliinaa tai vuodehuopaa koiran matkalaukusta enkä lipaston pinnasta koiran taskumatin jättämiä jälkiä. -Tietenkin koiranne on tervetullut.

P.S. Jos koiranne sitä haluaa, tulkaa vain tekin!"

Saksanseisoja 1/1995

HYVÄÄ JOULUA & MENESTYKSELLISTÄ UUTTA VUOTTA 1996

t. Lotta, Lassi, Leena & Eero

HYVÄÄ JOULUA JA ONNEA UUELLE VUODELLE!

toivottavat Duuri, Heljä & Pasi